وزیر نیرو مطرح کرد:

افزایش ۳۰ درصدی تامین و مصرف برق در بخش تولید و صنعت کشور

وزیر نیرو با بیان اینکه از آغاز فعالیت دولت سیزدهم تاکنون حدود ۷۸۰۰ مگاوات به ظرفیت نیروگاه‌های حرارتی کشور افزوده شده است، گفت: برنامه مدون و منسجمی به منظور افزایش ظرفیت تولید برق کشور و کاهش ناترازی و جلوگیری از قطعی برق به ویژه در بخش صنعت و خانگی در دستور کار قرار گرفته است.

«علی اکبر محرابیان» گفت: در دو سال فعالیت دولت سیزدهم، اقداماتی برای کمک به کاهش ناترازی، اشتغال‌زایی و ایجاد برق پایدار در شبکه سراسری انجام شده است. افزون بر ۷۳۹۸ مگاوات به ظرفیت نیروگاه‌های حرارتی کشور و در مجموع ۷۷۹۶ مگاوات به ظرفیت تولید برق کشور افزوده شده که این اقدام از طریق سنکرون ۳۹ واحد جدید نیروگاهی به ظرفیت ۵۳۹۸ مگاوات و همچنین رفع محدودیت نیروگاه‌های بخاری و افزایش توان عملی نیروگاه‌های گازی موجود به ظرفیت ۲۰۰۰ مگاوات و نیز افزایش ظرفیت نیروگاه های تجدیدپذیر محقق شده‌است.

وزیر نیرو با اشاره به تاثیر مهم برنامه‌های افزایش ظرفیت نیروگاهی بر تامین نیاز بخش تولید و صنعت کشور خاطرنشان کرد: سال ۱۴۰۱ در بخش صنعتی ۱۶ درصد رشد مصرف برق ثبت و در سال ۱۴۰۲ نسبت به سال گذشته ۱۴ درصد به رشد مصرف اضافه شده است.

به طور کلی ۳۰ درصد به مصرف برق صنعتی کشور اضافه شد و این امر به رونق تولید و تداوم فعالیت بخش صنعت در گرم‌ترین روزهای سال و در زمان اوج مصرف کشور انجامید.

وی با اشاره به ثبات و حتی کاهش قیمت برخی تولیدات صنعتی همچون سیمان در تابستان امسال ادامه داد: در تابستان سال ۱۴۰۰ باوجود شیوع «کرونا» در کشور، پروژه‌های عمرانی رکود داشت و در اثر نبود برق برای صنایع، سیمان کشور ۴۳۳ درصد با رشد قیمت مواجه شد. ضمن این که موجودی انبار اغلب کارخانجات به شدت کاهش یافت؛ اما در یک مرداد امسال، قیمت این محصول پنج درصد نسبت به شروع فصل گرما کاهش یافت. علاوه بر آن موجودی ذخیره «کلینکر» کارخانجات سیمان نسبت به شروع تابستان تقریبا دوبرابر شد. البته برخی از صنایع با محدودیت روبرو شدند، اما ما تلاش می‌کنیم انرژی مورد نیاز صنایع را با تغییر زمان مصرف انرژی تامین کنیم.

برنامه‌های بهبود راندمان نیروگاه‌های حرارتی کشور

محرابیان تبدیل نیروگاه‌های گازی به سیکل ترکیبی را از کارآمدترین روش‌های بهبود راندمان نیروگاه‌های حرارتی کشور برشمرد و بیان کرد: با تبدیل هر واحد گازی به سیکل ترکیبی راندمان این واحدها از ۳۲ درصد به ۴۸ درصد افزایش می‌یابد که این امر به معنای افزایش نسبی راندمان نیروگاه گازی به میزان ۵۰ درصد است.

وزیر نیرو اظهار داشت: در حاضر ۶۲۱ واحد تولید برق حرارتی در ۱۳۴ نیروگاه کشور وظیفه تولید برق پایدار برای مشترکان سراسر کشور را بر عهده دارند که بیش از ۶۸ درصد از این ظرفیت در اختیار بخش خصوصی است.

وی با اشاره به اهمیت تعمیرات به موقع و با کیفیت واحدهای نیروگاهی موجود برای تولید برق پایدار و مطمئن در پیک تابستان، گفت: در همین راستا در طی دو سال گذشته به منظور افزایش آمادگی واحدهای تولید برق حرارتی در دوره اوج بار بیش از ۱۹۲ هزار مگاوات برنامه تعمیرات نیروگاهی انجام شد که به واسطه آن ضریب آمادگی تولید نیروگاه‌های حرارتی کشورمان از مرز ۹۸ درصد عبور کرد. این رقم در حالی است که ضریب آمادگی نیروگاه‌های حرارتی در آمارهای جهانی حدود ۹۵ درصد است.

خودکفایی در قطعات داغ توربین‌های گازی

محرابیان از خودکفایی در بازسازی قطعات داغ توربین‌های گازی نیروگاهی، ارائه خدمات فنی و مهندسی نیروگاهی به کشورهای همسایه و ساخت حدود ۲۵۰ هزار قطعه تخصصی صنعت برق و غیره سخن به میان آورد و گفت: با اقدامات صورت گرفته برای خودکفایی صنعت برق کشور براساس آمار موجود، اکنون دانش ساخت داخل صنعت نیروگاهی در کشور به عالی‌ترین حد ممکن خودرسیده و بیشترین فعالیت شرکت‌های پیشرو و دانش‌بنیان در صنعت نیروگاهی در حوزه برون مرزی متوجه کشورهای همسایه و منطقه از جمله عراق و سوریه است.

به گفته وزیر نیرو با وجود تحریم‌های ظالمانه، محدودیتی از نظر سخت افزاری و نرم افزاری در ساخت و تعمیر تجهیزات نیروگاهی مانند نیروگاه‌های کلاس جدید و راندمان بالا پیش روی این شرکت‌ها نبوده و در شرایط کنونی در کنار پوشش کامل نیازمندی‌های داخل، عملیات فنی و مهندسی در بخش صنعت نیروگاهی در کشورهای عراق و سوریه غالبا در اختیار پیمانکاران ایرانی است که این موضوع نوید بخش اعتماد و اتکای کامل بازار خارجی منطقه به دانش ساخت و فنی در عرصه نیروگاهی کشور است.

وی خاطرنشان کرد: در حال حاضر هیچ توربین گازی وجود ندارد که صنعت برق کشور برای بازسازی آن نیازمند متخصصان خارجی داشته باشد؛ دانش متخصصان ایرانی به اندازه‌ای رشد کرده که قطعات داغ هر نوع توربین گازی با هر تکنولوژی و ظرفیت را در داخل کشور بازسازی می‌شود.

محرابیان گفت: در سال‌های اخیر نیروگاه‌های جدید با دانش بومی ساخته می‌شود که نشان از بلوغ دانش فنی و مهندسی در عرصه ساخت نیروگاهی کشور و نوید افق روشن و امیدبخشی در صنعت برق را می‌دهد.

وی ادامه داد: ساخت همه تجهیزات مهم نیروگاه‌های جدید در پرتو توان و دانش ملی به خودکفایی بالا رسیده است و تامین تجهیزات یا قطعات حساس نیروگاهی از محل واردات به کمتر از پنج درصد رسیده است.

ناترازی؛ پاشنه آشیل انرژی کشور

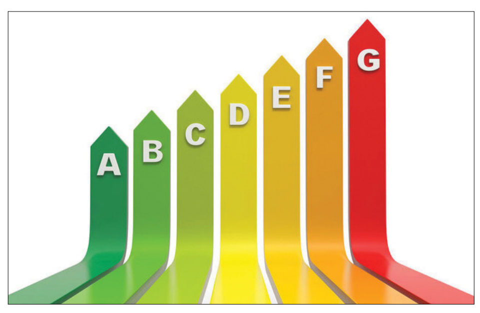

مدیریت انرژی در تعریف به معنای استفاده مقرون به صرفه و کارآمد از انرژی است و شامل برنامه‌ریزی و بهره‌برداری از واحدهای تولید و مصرف و همچنین توزیع و ذخیره می‌شود تا ضمن حفاظت از منابع، مردم دسترسی دائمی به انرژی داشته باشند؛ در حال حاضر چنین شرایطی را نمی‌توان در کشور مشاهده کرد که بخشی از آن به ناترازی برمی‌گردد.

ناترازی در مصرف انرژی موضوع جدیدی نیست و در طول سالیان گذشته مطرح بوده است. همواره هم از مردم خواسته شده در مصرف برق و گاز صرفه‌جویی کنند اما معضل ناترازی در زمستان گذشته و تابستان سال جاری بیش از قبل خود را نشان داد چون با تغییرات اقلیمی در کل دنیا مواجه هستیم.سال گذشته سید ابراهیم رئیسی رئیس جمهور در جلسه ستاد هماهنگی اقتصادی تاکیدی بر ضرورت تهیه طرح جامعی درباره نیازهای کشور به انرژی‌های مختلف، مدیریت تولید، تامین و مصرف برق کشور، استفاده حداکثری از توان داخلی برای احداث نیروگاه‌ها و پیش بینی‌ها برای تامین سوخت زمستانی نیروگاه‌های تولید برق داشت؛ در همان جلسه وزارت نیرو برنامه خود برای مدیریت عرضه و تقاضای برق را مطرح کرد که شامل فصل‌های مختلف از جمله اهمیت ایجاد ثبات و امنیت در عرضه برق، بهبود فضای کسب و کار در بخش تولید برق و تمرکز بر مدیریت شبکه و ترانزیت برق، توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر و نوسازی صنعت برق شد.

یک سال بعد از این جلسه، رئیس جمهور در نشست خبری با بیان اینکه «ما ناترازی برق را شناختیم»، گفت: ۲۲ هزار مگاوات ناترازی برق داشتیم که تا امروز ۷۰۰۰ مگاوات آن ناترازی جبران شده است؛ یعنی تولید برق با ایجاد نیروگاه داشتیم. برق صنعتی را از خانگی جدا می کنیم. برق صنعتی خودش می تواند تولید داشته و به برق خانگی اتصال نمی کنیم.

برای بررسی راهکارهای جبران ناترازی تولید گاز و برق جلساتی در مجلس تشکیل شد که از جمله آن می توان به نشست‌های کمیسیون اصل نود اشاره کرد؛ براساس گزارش علی خضریان سخنگوی کمیسیون اصل نود از جلسه ناترازی در حوزه گاز با حضور وزیر نفت و رئیس شرکت ملی نفت، «با وجود وضعیت مناسب ذخایر خدادادی گاز در کشور، شرایط تولید به دلیل بی توجهی از سال‌های گذشته و همچنین عدم توجه به بهینه سازی مصرف، مطلوب نیست. روزانه ۲۱۵ میلیون مترمکعب هدر رفت گاز به دلیل عدم مدیریت مصرف در کشور داریم که شامل اتلاف گاز در بخش صنعت، خانگی، نیروگاه‌ها و گازهای مشعل می شود.»در این جلسه وزیر نفت با انتقاد از بلاتکلیفی در بهینه سازی مصرف سوخت در کشور، نبود یک متولی واحد و پاسخگو و فعالیت ۱۹ دستگاه در این بخش را عاملی دانسته که بهینه سازی به نتیجه مطلوب نرسد؛ البته وزارت نفت اقدامات متعددی برای بهینه سازی مصرف پیش بینی کرده که از جمله آن می‌توان به تأسیس صندوق بهینه سازی مصرف انرژی در قالب برنامه هفتم، اخذ مصوبه هیئت وزیران در خصوص الگوی مصرف خانگی و تعرفه مشترکین پر مصرف، مشوق‌های مرتبط با صرفه جویی مصرف گاز اشاره کرد.

افزایش مصرف برق نسبت به سال گذشته

نشست دیگر کمیسیون اصل نود درباره ناترازی در حوزه برق بود که طبق توضیحات سخنگوی کمیسیون اصل نود، در این جلسه محرابیان وزیر نیرو ضمن ارائه گزارشی از نحوه مدیریت انرژی و چگونگی جبران ناترازی تولید برق توضیح داد که « در دهه نود حدود یک سوم نیاز کشور، نیروگاه تولید شده است و کشور دچار ناترازی در دو سوم نیازها شده که در تابستان ۱۴۰۰ این ناترازی به ۱۵ هزار مگاوات رسید.راه اندازی سه نیروگاه ۱۰ هزار مگاواتی توسط صنایع بزرگ و با بهره گیری از انرژی تجدیدپذیر در دستور کاراین وزارت خانه بوده که تا پایان سال گذشته ۷۰۰۰ مگاوات به ظرفیت نیروگاهی کشور اضافه شد و تا پایان سال جاری نیز نیروگاه فولاد، آلومینیوم المهدی و گل گهر راه اندازی می‌شود. همچنین مقرر شده تا پایان برنامه هفتم بیش از ۳۰ هزار مگاوات به ظرفیت نیروگاهی کشور افزوده شود.»با وجود تمامی این اقدامات و افزایش تولید برق، مصرف برق نسبت به سال گذشته افزایش پیدا کرده به طوری که امسال نسبت به سال گذشته ۴۰۰۰ مگاوات در پیک مصرف، برق بیشتری در کشور مصرف شده است.

غلبه بر ناترازی برق تا پایان برنامه هفتم

برای رفع مشکل ناترازی برق، مجلس قانون مانع زدایی از توسعه صنعت برق را تصویب کرد؛ بنا بر گفته مالک شریعتی عضو کمیسیون انرژی، «طبق این قانون باید صنایع بزرگ برق مورد نیاز خود را تامین کنند. حدود ۳ تا ۵ سال زمان لازم است تا نیروگاه ها بر روی مدار تولید بیایند. امیدواریم از این طریق تا حدودی ناترازی برق جبران شود.»شریعتی همچنین گفت که بخش دیگر این قانون مربوط به افزایش حداقل ۴ درصد راندمان نیروگاه‌هاست و اینکه راندمان نیروگاه های جدید نیز نباید زیر ۵۰ درصد باشد؛ اگر هم بحث تولید و هم بحث بهینه سازی در وزارت نیرو تکمیل شود، امیدوار هستیم ظرف مدت اجرای برنامه هفتم بتوانیم بر وضعیت ناترازی غلبه کنیم.

دولت مصرف درست انرژی را از خود شروع کند

به نظر می‌رسد در کنار توجه به افزایش راندمان نیروگاه‌ها، باید با استفاده از ابزارهای قانونی مشخصا در قانون مانع زدایی از توسعه صنعت برق، مقابله با مشترکان پرمصرف را به عنوان مولفه مهمی در نظر داشت؛ در این باره پرویز محمدنژاد رییس کمیته برق مجلس توضیح داد: «برای کاهش مصرف مشترکان پرمصرف مواردی همچون الزام برای نصب کنتور هوشمند دیده شده و اینکه در صورت عدم رعایت الگوی مصرف، بهای برق مصرفی آن‌ها متوسط تجدید پذیر می‌شود که تقریبا نرخ آن چهار برابر انرژی حرارتی است.»او همچنین با یادآوری اینکه ادارت دولتی، سازمان‌ها، ساختمان‌های دولتی و حتی مجلس شورای اسلامی بدون حساب و کتاب برق مصرف می کنند گفت: «میزان دمای محسوس در ساختمان‌های دولتی به کمتر از ۲۰ درجه و حتی تا ۱۸ درجه هم می‌رسد حال این که باید دمای محسوس ۲۴ تا ۲۵ درجه باشد. وقتی آنها از جیب خود پول برق را نمی‌دهند وضعیت این می‌شود که هر جور که دلشان بخواهد برق مصرف می کنند؛ دولت باید مصرف درست را از خودش شروع کند.»

انتظار می‌رود با اجرای قوانین موجود میزان ناترازی در حوزه برق و گاز کاهش پیدا کند چراکه طبق گفته حسین حسین زاده عضو کمیسیون انرژی مجلس «ناترازی در حوزه گاز و برق پاشنه آشیل انرژی کشور است و بعضا منجر به تعطیلی موسسات آموزشی، ادارات، نهادها و صنعت شده که نتیجه آن تحمیل ضررهای اقتصادی زیاد به کشور است.»

افزایش ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار تنی ظرفیت نصب‌شده صنعت پتروشیمی تا پایان ۱۴۰۲

مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی گفت: تا پایان سال جاری حدود ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار تن به ظرفیت نصب‌شده صنعت پتروشیمی افزوده می‌شود.

احمد شکری با تأکید بر اینکه بیشترین فعالیت مدیریت طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی مربوط به پیگیری مسائل و چالش‌های طرح‌های پتروشیمی در حال اجرا برای افزایش سرعت تکمیل آنهاست، به خبرنگار شانا گفت: حدود ۱۰۰ طرح پتروشیمی در چارچوب برنامه هفتم و هشتم توسعه تعریف شده است.

وی افزود: براساس برنامه‌ریزی انجام‌شده، ظرفیت کنونی صنعت پتروشیمی با اجرای این طرح‌ها تا پایان برنامه هشتم توسعه به سالانه ۲۰۰ میلیون تن می‌رسد و رسیدن به این ظرفیت به ۹۰ میلیارد دلار سرمایه نیاز دارد که ۳۶ میلیارد دلار آن در قالب برنامه هفتم توسعه بوده و ۳۰ درصد آن تاکنون هزینه شده است.

مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی با اشاره به اینکه ۵۸ طرح از ۱۰۰ طرح صنعت پتروشیمی با میانگین پیشرفت حدود ۳۱ درصد فعال هستند، ادامه داد: در این طرح‌ها از محصولات پایه تا محصولات زنجیره ارزش و نهایی تولید خواهد شد.

شکری به تأکید شرکت ملی صنایع پتروشیمی بر تکمیل زنجیره ارزش و توسعه متوازن صنعت پتروشیمی اشاره و تصریح کرد: به‌منظور افزایش روند پیشرفت این طرح‌ها به همراهی دستگاه‌ها و سازمان‌های مرتبط، بانک‌ها و صندوق توسعه ملی برای تأمین مالی نیاز داریم.

وی درباره ایجاد و فراهم کردن زیرساخت‌های لازم برای طرح‌های پتروشیمی به‌منظور صادرات، فروش و انبارش محصولات گفت: هم‌زمان با افزایش ظرفیت صنعت پتروشیمی، توسعه زیرساختی بنادر صادراتی نیز در حال اقدام و اجراست.

ظرفیت اسکله صادراتی عسلویه بیش از ۲ برابر می‌شود

مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی یادآور شد: با اجرای طرح‌های توسعه‌ای، ظرفیت اسکله صادراتی عسلویه از سالانه ۲۰ میلیون تن به سالانه ۴۲ میلیون تن افزایش می‌یابد.

شکری با بیان اینکه ظرفیت اسکله عسلویه برای صادرات محصول متانول با بهره‌برداری از واحدهای سبلان و پارس کیمیای خاورمیانه افزایش داده شد، اظهار کرد: با افزایش ظرفیت مخازن سبز عسلویه، ظرفیت انبارش متانول برای صادرات نیز افزایش یافت.

وی با تأکید بر تمرکز شرکت ملی صنایع پتروشیمی در تأمین کالا و تجهیزات از ساخت داخل گفت: حدود ۱۰ میلیارد دلار در دو سال اخیر صرف تأمین تجهیزات و کالاهای طرح‌های پتروشیمی شده است. بیش از ۸۰ درصد کالاها حدود ۸ میلیارد دلار از سوی شرکت‌های داخلی تهیه شده و بخشی از آنها ساخت بار اول بوده است که پیش از این از خارج تأمین می‌شد.

مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی با اشاره به اینکه حدود ۱۵ کالا و تجهیز صنعت پتروشیمی از سوی شرکت‌های دانش‌بنیان در دولت سیزدهم داخلی‌سازی شده است، افزود: هم‌اکنون حداقل ۴۰ درصد و حداکثر ۹۰ درصد طرح‌های پتروشیمی از ساخت داخل استفاده می‌کنند و توانمندی شرکت‌های داخلی در ساخت تجهیزات و کالاهای ثابت بسیار مطلوب است.

شکری به بازنگری طرح‌های پتروشیمی در دولت سیزدهم اشاره و اظهار کرد: در بازنگری طرح‌های پتروشیمی حدود ۱۳ مجوز طرح پتروشیمی با دلایل مختلف از جمله مشکل تأمین مالی از سوی سرمایه‌گذار، تأمین دانش فنی و حتی مشکلات پیش‌بینی‌نشده ابطال شد و هم‌اکنون نیز موافقت اصولی ۳۰ درصد طرح‌های پتروشیمی در حال بازنگری است.

وی با اشاره به اینکه در صورتی که خوراک طرح قابل تأمین، سرمایه‌گذار توانمند در تأمین سرمایه و اجرا مطابق الگوی توسعه صنعت پتروشیمی باشد، مطابق رویه جاری مجوز برای متقاضیان صادر می‌شود.

مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی یادآور شد: پتروشیمی‌های گچساران، دی‌آریا پلیمر خمین، پارس گلایکول، فاز نخست پالایش گاز شهدای هویزه خلیج فارس، واحد دوم هوای فشرده دماوند انرژی عسلویه، پیش‌تراکم کارخانه گاز و گاز مایع ۹۰۰ و ۱۰۰۰ و مخازن نه‌گانه مخازن سبز پتروشیمی عسلویه از طرح‌هایی هستند که در دولت سیزدهم به بهره‌برداری رسیده‌اند.

شکری از بهره‌برداری پنج طرح پتروشیمی با سرمایه‌گذاری یک میلیارد دلار تا پایان امسال خبر داد و گفت: با بهره‌برداری از طرح‌های آرین متانول، فاز نخست پتروشیمی هنگام، آرتا انرژی، پتروناد آسیا و واحد چهارم دماوند انرژی عسلویه، حدود ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار تن به ظرفیت نصب‌شده صنعت پتروشیمی افزوده می‌شود.

وی به توسعه روابط بین‌المللی در دولت سیزدهم اشاره و تأکید کرد: در مذاکرات انجام‌شده با کشورهای همسایه و همسو، اعلام آمادگی کرده‌ایم که می‌توانیم صفر تا ۱۰۰ پنج فرآیند پتروشیمی را از دانش فنی تا راه‌اندازی به عنوان پتروشیمی‌های فراسرزمینی اجرا کنیم؛ از جمله فرآیندهای پلی‌اتیلن سنگین و سبک، آمونیاک، زنجیره تبدیل گاز به پروپیلن و پلی پروپیلن.

مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی در پایان تصریح کرد: هم‌اکنون سازندگان ایرانی بسیاری در حال ارائه خدمات به کشورهای همسایه و کشورهای آسیای جنوب شرقی و ۹ سازنده از صادرکنندگان تجهیزات عمده‌هستند.

تأمین ۷۵ درصدی گاز کشور از میدانی ۳۴ ساله

پیشگیری از بحران انرژی در اولویت دولت است و وزارت نفت بر آن شده با تکیه بر توان داخلی، اقدام به برنامه‌ریزی، جذب سرمایه و سپردن کار به کاردان در حوزه تقویت فشار گاز پارس جنوبی کند.

تجارب گذشته در صنعت نفت نشان داده دستیابی به اهداف بزرگ، مستلزم تلاش و باور به دانش و توان فنی و مهندسی داخلی است. تحقق اهداف به حمایت و همراهی همه کسانی نیاز دارد که دل در گرو مهر این آب و خاک داشته و مشفقانه برای توفیق بیشتر این صنعت مهم و راهبردی، به‌ویژه در شرایط کنونی تلاش می‌کنند.

روزی که میدان گازی پارس جنوبی کشف شد شاید هیچ ایرانی تصور نمی‌کرد روزی برسد که جوانان این کشور بتوانند صفر تا صد گاز آن را بدون حضور حتی یک مهندس خارجی تولید کنند و به‌آسانی به مبادی مصرف داخلی و صادراتی برسانند. برخی که چند سال سکان وزارت نفت را در دست داشتند تصورشان این بود نیروی انسانی ایرانی تنها به درد کارگری و انجام امور ابتدایی در توسعه مگاپروژه‌های صنعت نفت می‌خورد و برای تولیدی کردن میدان‌های نفتی و گازی باید به سراغ خارجی‌ها رفت، غافل از آنکه روحیه مقاومت در مردم ایران سبب خواهد شد بتوانیم در برابر تحریم‌های غربی پیروز شویم.

ملی گرایی، مهم‌ترین ویژگی مردم ایران است

با توجه به اداره کامل این صنعت پس از ۴۴ سال تحریم، شرکت‌های آمریکایی و اروپایی هم‌اکنون با گوشت و استخوان خود درک کرده‌اند که ویژگی مهم مردم ایران، ملی گرایی است. در دهه‌های اخیر سهم ایران از میدان مشترک پارس جنوبی ۳۰ درصد و سهم قطر ۷۰ درصد بود، اما با اتکا به توان داخلی اکنون تولید گاز بیشتری از آن میدان نسبت به قطر داریم و فازهای پارس جنوبی در سال‌های گذشته در بخش خشکی و دریا از سوی شرکت‌های ایرانی توسعه یافته‌است.

روزگاری در اوایل دهه ۸۰ شمسی شرکت نفت مناطق مرکزی ایران که مدیریت همه میدان‌های خشکی کشور در بخش‌های مرکزی را بر عهده دارد بیش از ۷۰ درصد گاز مورد نیاز کشور را تولید می‌کرد، اما به دلیل افت طبیعی مخازن و نبود سرمایه‌گذاری سهم این شرکت در تأمین گاز کشور به کمتر از ۳۰ درصد رسیده است، از این رو چیز پیچیده‌ای نیست که پس از ۳۴ سال از آغاز تولید در میدان مشترک پارس جنوبی، به‌طور طبیعی در شاهد آغاز افت تولید باشیم، هرچند درصد آن کم است البته پیش‌بینی می‌شود چهار تا پنج سال آینده حجم آن قابل توجه باشد و سالانه به‌اندازه یک فاز (۲۸ میلیون مترمکعب) افت تولید در این میدان خواهیم داشت. بالطبع پس از فراغت از توسعه پارس جنوبی با جدیت باید در حفظ و نگهداشت تولید از این میدان مشترک کوشید.

تولد دوباره فازهای پارس جنوبی

متخصصان کشورمان بدون حضور شرکت‌های خارجی بار دیگر قصد دارند کاری را در پایتخت گازی ایران شدنی کنند. آن‌ها برای حفظ و نگهداشت تولید از این دارایی بزرگ و گران‌بهای ایرانیان دو راه را در پیش گرفته‌اند؛ راه‌های کوتاه‌مدت شامل حفر چاه‌های اضافی، کشیدن خطوط لوله مازاد و اسیدکاری چاه‌ها که هم‌اکنون در برنامه است، اما راه بلندمدت دستیابی به فناوری سکوی فشارافزا است. احداث این سکوها می‌تواند به تولد دوباره فازهای پارس جنوبی و تولید با توان حداکثری از این میدان منجر شود.

ایران قصد دارد ۲،۶ میلیارد دلار در بخش ساخت، نصب و راه‌اندازی سکوی فشارافزایی گاز فاز ۱۱ پارس جنوبی سرمایه‌گذاری کند. در آینده البته باید حدود ۲۰ سکوی فشارافزای گاز برای دیگر فازهای پارس جنوبی تعریف، ساخته، نصب و راه‌اندازی شود و از این رو دقت و حساسیت کافی در ساخت نخستین سکو در فاز ۱۱ میدان مشترک پارس جنوبی ضروری است.

سکوهای فشارافزا با ظرفیت ۲ میلیارد فوت‌مکعب از قابلیت فشارافزایی به میزان ۹۰ بار برخوردارند. هدف ایران این است که سکوی فشارافزا را در یاردهای ساحلی خود بسازد، اما از آنجا که این سکو حدود ۲۰ هزار تن وزن خواهد داشت و در ایران سابقه و تجربه مهندسی تفضیلی، ساخت و نصب سکو با وزن بیش از ۷ هزار تن وجود ندارد، بنابراین باید زیرساخت‌های موجود را در کشور ارتقا دهیم. مدیرعامل شرکت نفت و گاز پارس چندی پیش گفت: با تدبیری که مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران اندیشید کارگروهی برای فشارافزایی پارس جنوبی تشکیل و پیمانکار مشاوره طراحی پایه تأیید شد.

۸۰ درصد گاز کشور از میدان مشترک پارس جنوبی تأمین می‌شود

طراحی پیچیده، ضرورت چیدمان درست تجهیزات، رعایت مسائل ایمنی و امور عملیاتی از ویژگی‌های این سکوی فشارافزا به‌شمار می‌آید. برای نصب این سکو باید از روش فلوت اور (Float Over) استفاده شود که فناوری آن در ایران موجود نیست. طراحی مفهومی و پایه سکوی تقویت فشار گاز در فاز ۱۱ پارس جنوبی باید حتماً از سوی مشاور بین‌المللی انجام و به الگویی درست و دقیق برای بهره‌مندی ایران در دیگر فازهای پارس جنوبی بدل شود.

موقعیت جغرافیایی فاز ۱۱ هم با توجه به مرزی بودن این فاز و برداشت هم‌زمان ایران و قطر، در معرض افت تولید قرار دارد، بنابراین برنامه‌ریزی شده بود در این بلوک، برخلاف دیگر فازهای پارس جنوبی از ابتدا، سکوی فشارافزا نصب شود. از سوی دیگر برداشت گاز از مخزن مشترک پارس جنوبی سالانه در حال افت است و باید به فکر نگهداشت تولید در دیگر بلوک‌ها بود. تاکنون به‌طور سنتی از بلوک‌ها برداشت و انتظار زیادی برای کشور ایجاد شده است و اکنون ۸۰ درصد گاز کشور از میدان مشترک پارس جنوبی تأمین می‌شود.ایران اکنون برای ساخت سکوی فشارافزا یک طراحی بنیادی در دست دارد که شرکتی فرانسوی پیش از بازگشت تحریم‌ها آن را انجام داد. انتظار می‌رود با این برنامه بتوان طراحی پایه را با یک شرکت داخلی یا یک شرکت خارجی دنبال کرد تا الگویی برای کل فازهای پارس جنوبی پیاده شود.

هم‌اکنون برای پیشبرد طرح فشارافزایی گزینه‌های مختلفی پیش‌بینی شده است؛ از جمله برای هر سکوی پارس جنوبی، یک سکوی تقویت فشار مختص همان سکو نصب شود که البته با توجه به اینکه ۳۸ سکوی سرچاهی، هزینه بالایی می‌طلبد.

گزینه دیگر این است که مجتمع‌های سکوهای تقویت فشار در جایی از میدان که خطوط لوله خارج و نزدیک هم می‌شود، نصب و در عمل تقویت فشار یک مجموعه از سکوها در یک نقطه متمرکز شود. بر این اساس پیش‌بینی می‌شود سه مجتمع تقویت فشار در دریا داشته باشیم، یعنی هر هاب مربوط به ۱۰ تا ۱۲ سکو می‌شود. با این تفاسیر پیش‌بینی کارشناسان برای این پروژه قریب به ۲۰ میلیارد دلار است درحالی که تاکنون تنها سه سکوی تقویت فشار در دنیا ساخته شده است.

فشار چاه‌های موجود در سکوهای میدان گازی پارس جنوبی برای اینکه یک میلیارد فوت‌مکعب گاز به خشکی منتقل کنند به‌صورت متعارف باید ۱۲۰ بار باشد، حالا اگر این ۱۲۰ بار به ۱۰۰ بار کاهش یابد به‌راحتی نمی‌توان یک میلیارد فوت‌مکعب گاز به خشکی منتقل کرد و اگر این بار به ۹۰ برسد تنها می‌توان ۷۰۰ میلیون فوت‌مکعب گاز را به خشکی انتقال داد. به همین صورت افت تولید خواهیم داشت، یعنی به مرور زمان که فشار سرچاهی افت می کند تولید، متناسب با آن کاهش می‌یابد. اینجا نقش سکوی فشارافزا مشخص می‌شود و با نصب این سکوها جلوی افت تولید گرفته خواهد شد.

اما در نبود این سکوها فعلاً باید افت فشار و تولید را که به‌تدریج اتفاق می‌افتد، با حفاری‌های جدید و عملیات تعمیراتی چاه‌های موجود تحمل کرد. هم‌اکنون برخی کارها از جمله اسیدکاری چاه‌های پارس جنوبی آغاز شده و هرساله اسیدکاری ۱۰ تا ۱۱ حلقه چاه انجام و تولید با مشبک کاری لایه‌ها و اسیدکاری آن صورت می‌گیرد. همچنین حفاری ۳۵ حلقه چاه درون‌میدانی در میدان مشترک پارس جنوبی با هدف افزایش بهره‌وری و نگهداشت تولید گاز به‌زودی آغاز می‌شود.

تا فشار ۳۰ بار تولید ادامه دارد

بر اساس برنامه‌ریزی‌ها در شرکت ملی نفت ایران در میدان گازی پارس جنوبی تولید تا فشار ۳۰ بار نیز ادامه خواهد داشت، یعنی حتی اگر فشار گاز که هم‌اکنون ۱۲۰ بار برای هر یک میلیارد فوت‌مکعب در پارس جنوبی است به ۳۰ هم برسد باید همچنان از این میدان برداشت شود و تأسیسات پارس جنوبی سرپا بماند. به‌طور میانگین در هر سکو سالانه حدود هفت بار افت فشار داریم.با احتساب قیمت ۱۰ سنت برای هر مترمکعب گاز و ۵۰ دلار برای هر بشکه میعانات گازی روزانه ۵ میلیون دلار ارزش تولیدات از هر فاز میدان گازی پارس جنوبی است، یعنی ارزش روزانه محصولات ۲۶ فاز پارس جنوبی که هم‌اکنون در مدار تولید قرار دارد، ۱۳۰ میلیون دلار است.

این مسئله تا حدی جدی است که کارشناسان بارها نسبت به افت فشار مخزن پارس جنوبی هشدار دادند تا آنجا که مرکز پژوهش‌های مجلس هم در گزارشی با عنوان «مسائل راهبردی بخش انرژی در سند هفتم توسعه – ذخیره‌سازی گاز» به وضع نامطلوب تراز گاز کشور پرداخت و پیش‌بینی کرد در صورت ادامه روند کنونی، حداکثر اختلاف مصرف گاز در فصول گرم و سرد در سال‌های ۱۴۱۰ و ۱۴۲۰ به‌ترتیب به ۴۵۳ و ۵۷۹ میلیون مترمکعب در روز می‌رسد که تأمین گاز در فصول سرد سال را با چالش جدی روبه‌رو می‌کند.بر اساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، در سال ۱۴۲۰ احتمالاً حجم کل عرضه گاز طبیعی به روزانه ۸۹۸،۷ میلیون مترمکعب برسد، این در حالی است که مقدار مصرف همه بخش‌ها برابر با ۱۴۱۰،۸ خواهد بود، درنتیجه روزانه ۵۱۲ میلیون مترمکعبی کمبود گاز خواهیم داشت.هم‌زمان با انتشار گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، نگرانی‌ها درباره افت فشار بزرگ‌ترین میدان گازی کشور یعنی پارس جنوبی شدت گرفته است. به گفته جواد اوجی، وزیر نفت حداقل ۸۰ میلیارد دلار سرمایه نیاز است تا تولید گاز در پارس جنوبی صعودی شود.

تامین ۷۰ درصدی گاز کشور در پارس جنوبی

در اهمیت سرمایه‌گذاری زودهنگام در تقویت افت فشار گاز پارس جنوبی همین بس که احمد مرتضایی، رئیس کمیته انرژی مجمع تشخیص مصلحت نظام، مسئله افت فشار میدان پارس جنوبی را یکی از مهم‌ترین چالش‌های حوزه انرژی قلمداد کرد و توضیح داد: افت فشار میدان پارس جنوبی سبب کاهش ورودی به پالایشگاه‌ها و سرانجام کاهش تولید بنزین می‌شود، بنابراین متناسب با افت فشار گاز در میدان پارس جنوبی، با افت تولید میعانات گازی هم وبه‌رو می‌شویم. پس اگر برای این چالش چاره‌اندیشی نشود باید هزینه سرسام‌آوری که شروع هم شده برای واردات برق، گاز و بنزین صرف شود.

حامد صاحب‌هنر، کارشناس اقتصاد انرژی هم معتقد است: ما دقیقه ۹۰ را در ناترازی و بحران انرژی رد کرده‌ایم و در مورد مسئله افت فشار میدان پارس جنوبی باید با مردم صریح و شفاف صحبت کنیم تا وضعیتی که در انتظار ما است نشان داده شود، زیرا پارس جنوبی بیش از ۷۰ درصد گاز کشور و ۵۰ درصد کل انرژی مصرفی کشور را تأمین می‌کند. با توجه به افت فشار و تولید تخمین زده می‌شود از سال ۱۴۰۴ حداقل سالی یک‌فاز از پارس جنوبی را از دست بدهیم و تا سال ۱۴۲۰ در خوش‌بینانه‌ترین حالت تولید این میدان از ۷۰۰ میلیون مترمکعب در روز به حدود ۴۰۰ میلیون مترمکعب برسد. برآورد بدبینانه نیز نشان می‌دهد در سال ۱۴۱۰ باید ۳۰ میلیارد دلار هزینه صرف واردات سوخت مایع و سوخت جایگزین شود که معادل ۵ میلیون بشکه نفت است و این مقدار تا سال ۱۴۲۰ به ۵۰ میلیارد دلار می‌رسد.

با خروج آمریکا از برجام و جبران نشدن تعهدات برجامی از یک سو و چشم امید داشتن برخی‌ها در صنعت نفت به انجام تعهدات از سوی غربی‌ها، این صنعت را هم‌اکنون با چالش‌های زیادی مانند ناترازی روزانه ۲۴۰ میلیون مترمکعبی گاز روبه‌رو کرده است.

حل مشکل کاهش فشار در چاه‌های پارس جنوبی در اولویت دولت سیزدهم

کاهش فشار طبیعی گاز و به‌تبع آن افت تولید در میدان گازی پارس جنوبی یکی از چالش‌های مطرح و هشدار داده‌شده از سوی کارشناسان است که به‌زعم آنان در صورت رخ دادن، با یکی از جدی‌ترین بحران‌های کشور مواجه خواهیم شد؛ موضوعی که حل آن در وزارت نفت دولت سیزدهم در اولویت قرار گرفته است.

زمزمه‌های ناترازی گاز فراگیر شده بود که سخن از افت فشار گاز در میدان پارس جنوبی به‌عنوان هشدار از زبان کارشناسان به گوش رسید؛ میدانی مشترک با کشور همسایه که به رقابت تنگاتنگی در برداشت با کشورمان دارد. میدانی که نقش ۷۵ درصدی و تعیین‌کننده‌ای در تأمین و پالایش گاز کشور بر عهده دارد و افت فشار در آن به‌منزله استخراج نشدن درست و ته‌نشین شدن میعانات، از کار افتادن فازها در سال‌های آینده و سرانجام به‌وقوع پیوستن بحران اجتماعی، اقتصادی و سیاسی خواهد بود.

با روی کار آمدن دولت سیزدهم با شعار مردمی بودن، پیشگیری از بحران انرژی در اولویت قرار گرفت و وزارت نفت بر آن شد با تکیه بر توان داخلی و بدون توجه به مدعیان غربی که به هر بهانه‌ای صحنه عمل را ترک می کنند، اقدام به برنامه‌ریزی، جذب سرمایه و سپردن کار به کاردان در حوزه تقویت فشار گاز پارس جنوبی کند.

محسن خجسته مهر، معاون وزیر نفت در این زمینه گفته برای جبران و غلبه بر ناترازی گاز ۵۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری برنامه‌ریزی شده که ۲۰ میلیارد دلار مربوط به فشارافزایی میدان گازی پارس جنوبی است، زیرا ۷۰ درصد تولید و مصرف گاز کشور مربوط به پارس جنوبی است و باید مرکز توجه ما قرار گیرد تا تولید پایدار داشته باشیم. هم‌اکنون نیز در بخش طراحی و مطالعات فعالیت انجام می‌شود و پیمانکار با دو شرکت خارجی کار را جلو می‌برد. هرچند رسیدن به فشارافزایی نیاز به فناوری و تجهیزات کمپرسور و... دارد، اما دولت سیزدهم ناامید نشد و با اعتماد به شرکت‌های ایرانی و مجموعه‌هایی که قبلاً توانمندی‌های خود را اثبات کرده‌اند، به آن‌ها فرصت عمل داده است تا آنجا که به گفته خجسته‌مهر، معاون وزیر نفت، برای تداوم تولید گاز در پارس جنوبی برنامه‌های نگهداشت توان تولید، حفاری‌های چاه جدید و فشارافزایی در مرحله طراحی و مطالعات قرار دارد و تولید دو کمپرسور در بخش خشکی با پیشرفت ۸۴ درصد و بخش دریایی ۳۰ درصد پیشرفت داشته است که به گفته معاون اول رئیس جمهوری در صورت تحقق سرمایه‌گذاری ۲۰ میلیارد دلاری در پروژه فشارافزایی پارس جنوبی ۵۰۰ میلیارد دلار درآمد برای کشور از این میدان خواهیم داشت.

اخبار کوتاه

نظرسنجی رویترز نشان داد

ایران تولید نفت اوپک را بالا برد

نظرسنجی رویترز نشان داد تولید نفت اوپک در ماه اوت، با افزایش قابل توجه تولید ایران و به رغم کاهش اضافی تولید از سوی عربستان، صعود کرد.

نظرسنجی رویترز نشان داد که سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) در اوت، ۲۷،۵۶ میلیون بشکه در روز نفت تولید کرده است که ۲۲۰ هزار بشکه در روز نسبت به ژوئیه افزایش داشته و نخستین افزایش ماهانه تولید این گروه از فوریه بوده است.

ایران از مشارکت در کاهش تولید اوپک معاف است و صادرات نفتش در سال ۲۰۲۳، با وجود تحریم های آمریکا، افزایش پیدا کرده است، اما دیدگاه های مختلفی درباره میزان دقیق آن وجود دارد. برخی از تحلیلگران می گویند که رشد صادرات ایران، به چالش اوپک پلاس در مدیریت بازار اضافه می کند.

تولید ۱۰ عضو اوپک که در توافق کاهش عرضه اوپک پلاس مشارکت دارند، ۱۰ هزار بشکه در روز در اوت کاهش یافت. عربستان سعودی و سایر تولیدکنندگان خلیج فارس، پایبندی بالا به محدودیت عرضه را حفظ کرده و کاهش تولید اضافی را اعمال کردند. طبق نظرسنجی رویترز، تولید نفت عربستان سعودی که بزرگترین صادرکننده اوپک است، حدود ۹ میلیون بشکه در روز در اوت، ماند. ریاض کاهش داوطلبانه تولید یک میلیون بشکه در روز را در اوت برای دومین ماه متوالی تمدید کرد تا حمایت بیشتری از بازار فراهم کند.

بنا بر یافته های این نظرسنجی، تولید نفت ایران در اوت، به ۳،۱۰ میلیون بشکه در روز رسید که بالاترین میزان از سال ۲۰۱۸ است که واشنگتن، تحریم‌ها علیه ایران را مجددا وضع کرد. به گفته تحلیلگران، صادرات بالاتر، نتیجه موفقیت ایران در دور زدن تحریم‌های آمریکا است.

این نظرسنجی نشان داد که دومین افزایش بزرگ تولید در میان اعضای اوپک، مربوط به نیجریه بود که شاهد از سرگیری صادرات نفت از پایانه فورکادوس بود.

تولید اوپک همچنان تقریبا ۸۰۰ هزار بشکه در روز کمتر از سطح هدف گذاری شده است، زیرا نیجریه و آنگولا، از ظرفیت کافی برای تولید مطابق سهمیه توافق شده، برخوردار نیستند.

نظرسنجی رویترز با هدف رصد عرضه به بازار نفت انجام می شود و بر اساس داده‌های فراهم شده توسط منابع خارجی، داده‌های رفینیتیو آیکان، اطلاعات شرکت‌های رصدکننده صادرات نفت شامل کپلر و پترولجستیک و اطلاعات ارائه شده توسط منابع شرکت‌های نفت، اوپک و مشاوران تهیه شده است.

مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی خبر داد:

اعلام آمادگی ایران برای اجرای ۵ فرآیند در پتروشیمی‌های فراسرزمینی

مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی در تشریح مذاکرات با کشورهای همسایه و همسو گفت: در این مذاکرات اعلام آمادگی کردیم که صفر تا ۱۰۰ پنج فرآیند پتروشیمی را از دانش‌فنی تا راه‌اندازی در پتروشیمی‌های فراسرزمینی اجرا کنیم.

به گزارش وزارت نفت، «احمد شکری» با تأکید بر اینکه بیشترین فعالیت مدیریت طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی مربوط به پیگیری مسائل و چالش‌های طرح‌های پتروشیمی در حال اجرا برای افزایش سرعت تکمیل آنهاست، گفت: حدود ۱۰۰ طرح پتروشیمی در چارچوب برنامه هفتم و هشتم توسعه تعریف شده است.

مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی افزود: براساس برنامه‌ریزی انجام‌شده، ظرفیت کنونی صنعت پتروشیمی با اجرای این طرح‌ها تا پایان برنامه هشتم توسعه به سالانه ۲۰۰ میلیون تن می‌رسد و رسیدن به این ظرفیت به ۹۰ میلیارد دلار سرمایه نیاز دارد که ۳۶ میلیارد دلار آن در قالب برنامه هفتم توسعه بوده و ۳۰ درصد آن تاکنون هزینه شده است.شکری با اشاره به اینکه ۵۸ طرح از ۱۰۰ طرح صنعت پتروشیمی با میانگین پیشرفت حدود ۳۱ درصد فعال هستند، ادامه داد: در این طرح‌ها از محصولات پایه تا محصولات زنجیره ارزش و نهایی تولید خواهد شد.

وی به تأکید شرکت ملی صنایع پتروشیمی بر تکمیل زنجیره ارزش و توسعه متوازن صنعت پتروشیمی اشاره و تصریح کرد: به‌منظور افزایش روند پیشرفت این طرح‌ها به همراهی دستگاه‌ها و سازمان‌های مرتبط، بانک‌ها و صندوق توسعه ملی برای تأمین مالی نیاز داریم.

مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی درباره ایجاد و فراهم کردن زیرساخت‌های لازم برای طرح‌های پتروشیمی به‌منظور صادرات، فروش و انبارش محصولات گفت: هم‌زمان با افزایش ظرفیت صنعت پتروشیمی، توسعه زیرساختی بنادر صادراتی نیز در حال اقدام و اجراست.

ظرفیت اسکله صادراتی عسلویه بیش از ۲ برابر می‌شود

مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی یادآور شد: با اجرای طرح‌های توسعه‌ای، ظرفیت اسکله صادراتی عسلویه از سالانه ۲۰ میلیون تن به سالانه ۴۲ میلیون تن افزایش می‌یابد.

شکری با بیان اینکه ظرفیت اسکله عسلویه برای صادرات محصول متانول با بهره‌برداری از واحدهای سبلان و پارس کیمیای خاورمیانه افزایش داده شد، اظهار کرد: با افزایش ظرفیت مخازن سبز عسلویه، ظرفیت انبارش متانول برای صادرات نیز افزایش یافت.

وی با تأکید بر تمرکز شرکت ملی صنایع پتروشیمی در تأمین کالا و تجهیزات از ساخت داخل گفت: حدود ۱۰ میلیارد دلار در دو سال اخیر صرف تأمین تجهیزات و کالاهای طرح‌های پتروشیمی شده است. بیش از ۸۰ درصد کالاها حدود ۸ میلیارد دلار از سوی شرکت‌های داخلی تهیه شده و بخشی از آنها ساخت بار اول بوده است که پیش از این از خارج تأمین می‌شد.

مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی با اشاره به اینکه حدود ۱۵ کالا و تجهیز صنعت پتروشیمی از سوی شرکت‌های دانش‌بنیان در دولت سیزدهم داخلی‌سازی شده است، افزود: هم‌اکنون حداقل ۴۰ درصد و حداکثر ۹۰ درصد طرح‌های پتروشیمی از ساخت داخل استفاده می‌کنند و توانمندی شرکت‌های داخلی در ساخت تجهیزات و کالاهای ثابت بسیار مطلوب است.

شکری به بازنگری طرح‌های پتروشیمی در دولت سیزدهم اشاره و اظهار کرد: در بازنگری طرح‌های پتروشیمی حدود ۱۳ مجوز طرح پتروشیمی با دلایل مختلف از جمله مشکل تأمین مالی از سوی سرمایه‌گذار، تأمین دانش فنی و حتی مشکلات پیش‌بینی‌نشده ابطال شد و هم‌اکنون نیز موافقت اصولی ۳۰ درصد طرح‌های پتروشیمی در حال بازنگری است.

وی با اشاره به اینکه در صورتی که خوراک طرح قابل تأمین، سرمایه‌گذار توانمند در تأمین سرمایه و اجرا مطابق الگوی توسعه صنعت پتروشیمی باشد، مطابق رویه جاری مجوز برای متقاضیان صادر می‌شود.

افزایش ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار تنی ظرفیت نصب‌شده صنعت پتروشیمی تا پایان ۱۴۰۲

مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی یادآور شد: پتروشیمی‌های گچساران، دی‌آریا پلیمر خمین، پارس گلایکول، فاز نخست پالایش گاز شهدای هویزه خلیج فارس، واحد دوم هوای فشرده دماوند انرژی عسلویه، پیش‌تراکم کارخانه گاز و گاز مایع ۹۰۰ و ۱۰۰۰ و مخازن نه‌گانه مخازن سبز پتروشیمی عسلویه از طرح‌هایی هستند که در دولت سیزدهم به بهره‌برداری رسیده‌اند.

شکری از بهره‌برداری پنج طرح پتروشیمی با سرمایه‌گذاری یک میلیارد دلار تا پایان امسال خبر داد و گفت: با بهره‌برداری از طرح‌های آرین متانول، فاز نخست پتروشیمی هنگام، آرتا انرژی، پتروناد آسیا و واحد چهارم دماوند انرژی عسلویه، حدود ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار تن به ظرفیت نصب‌شده صنعت پتروشیمی افزوده می‌شود.

وی به توسعه روابط بین‌المللی در دولت سیزدهم اشاره و تأکید کرد: در مذاکرات انجام‌شده با کشورهای همسایه و همسو، اعلام آمادگی کرده‌ایم که می‌توانیم صفر تا ۱۰۰ پنج فرآیند پتروشیمی را از دانش فنی تا راه‌اندازی به عنوان پتروشیمی‌های فراسرزمینی اجرا کنیم؛ از جمله فرآیندهای پلی‌اتیلن سنگین و سبک، آمونیاک، زنجیره تبدیل گاز به پروپیلن و پلی پروپیلن.

مدیر طرح‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی در پایان تصریح کرد: هم‌اکنون سازندگان ایرانی بسیاری در حال ارائه خدمات به کشورهای همسایه و کشورهای آسیای جنوب شرقی و ۹ سازنده از صادرکنندگان تجهیزات عمده هستند.

وزارت صمت را تکه پاره نکنید

ادامه از صفحه یک

از سوی دیگر این موضوع باعث افزایش هزینه‌های دولت و حجیم‌تر شدن آن خواهد شد. این برخلاف قوانینی است که تاکید دارند دولت باید کوچک‌تر شود و اکثر کارها را به بخش خصوصی بسپارد. دولت باید روی اصلاح فرآیندهای فعلی متمرکز شود و زمان خود را صرف چنین کاری نکند. ما نیازمند تثبیت مدیریت‌ها هستیم و قریب به ۸ نفر در کمتر از ۶ سال گذشته وزارت و سرپرستی وزارتخانه صمت را بر عهده گرفته‌اند. راز موفقیت هر مدیریتی ثبات است اما ثبات در صمت در سال‌های اخیر اصلا وجود نداشته است.

چگونه این وزارتخانه که یکی از راهبران اقتصاد کشور است می‌تواند سیاستگذاری درست داشته باشد، آن هم وقتی که ثباتی در صندلی مدیریتی آن وجود ندارد. ما باید ثبات را جایگزین راهکار تفکیک کنیم. ابتدا باید بلاتکلیفی را کنار گذاشت و با برنامه برای چند سال آینده تصمیم گرفت، نه اینکه بی‌ثبات پیش رفت و تصمیم یک‌شبه گرفت. بخش اعظمی از مشکلات، از بیرون از وزارتخانه سرایت می‌کند. بحث تحریم‌ها، ممنوعیت‌های تخصیص ارز در کنار مشکلات منابع روی این وزارتخانه تاثیر می‌گذارند.

اگر بخش اقتصادی دولت مخالف است، چرا این لایحه مطرح می‌شود؟ تاکنون دو بار به‌عنوان لایحه وزارت و یک‌بار برای تشکیل سازمان، لایحه تفکیک مطرح شده است. دولت باید از این سردرگمی خارج شود و سپس تصمیم بگیرد. این موضوع باید تعیین‌تکلیف شود. این چرخه ۶ سال است که ادامه دارد و به سرانجام نرسیده است. یکی از عوامل لطمه‌خوردن به این وزارتخانه، همین موضوع است. تفکیک و عدم‌تفکیک مزیت‌های خاص خودش را دارد. تفکیک هم مزایایی دارد اما برآیند تفکیک نکردن بهتر از تفکیک است و سردرگمی‌ها را کمتر می کند. چه بهتر که راهبری تجارت و تولید در یک وزارتخانه و از یک جهت باشد، نه اینکه تغییرات متعددی در تصمیمات ایجاد شود.